

ปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
FACTORS AFFECTING LIFE GOAL OF UPPER SECONDARY STUDENTS
OF SRINAKARINWIROT UNIVERSITY. PATUMWAN DEMONSTRATION SCHOOL

ผู้วิจัย วรรณิศา ปลอดปริง¹

Vannisa Plodprong¹

Vannisa19@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยจำแนกปัจจัยที่ศึกษาเป็น 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ การรับรู้ความสามารถของตนเอง เจตคติต่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา สุขภาพจิต ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 234 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากประชากรที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (Yamane, 1967: 886 – 887) โดยใช้ระดับชั้นเป็นชั้น (Strate) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ชนิดของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มของตัวแปรมีความสัมพันธ์กันดังนี้ ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัวและปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน (X) มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (Y)

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .236 ถึง .601 ได้แก่ (X1) การรับรู้ความสามารถของตน (X4) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X5) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X6) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย คือ (X3) แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60 ของโกลด์เบิร์ก และพอลวิลเลียม (David Goldberg and Paul Williams) แปลเป็นไทยโดย นายแพทย์ธนา นิลชัยโกวิทย์ และคณะ (2539)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มี 1 ปัจจัย คือ (X2) เจตคติต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา

คำสำคัญ : เป้าหมายในชีวิต นักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลาย

ABSTRACT

The purposes of this research were to study the relationship between personal factors, Family factors and environment factors with life goal of upper secondary students. These factors were divided into 3 dimensions, first of them was personal factor: self – efficacy, attitude towards studying in higher educational level and mental health, second of them was family factor: family financial incomes, the relationship between students and parents, parents expectation towards students and third of them was school environment factor: the physical of learning, the relationship between students and teachers and the relationship between students and friends.

The samples were 234 of upper secondary students of Patumwan Demonstratio School, 1st semester, 2016 academic year by using Stratified Random Sample at the reliability of 95 % (Yamane. 1967: 886 -887). The instruments were Likert's 5-rating scale questionnaires of factors affecting life goal of upper secondary Students. The data was analyzed by mean, standard deviation, t – test and Correlation Coefficient.

The results were group of the variables related as follows : the correlation coefficients between personal factors, family factors and environment factors (X)related with life goal of upper secondary students, Patumwan Demonstration School, Srinakharinwirot University (Y).

1. Factors related positively with life goal of upper secondary students, Patumwan Demonstration School, Srinakharinwirot University at the .01 level of statistical significance, with the correlation coefficient between .236 .601 were (X1)Self efficacy (X4)the relationship between students and parents (X5)parents expectation towards students (X6)the physical of learning (X7)the relationship between students and teachers (X8)the relationship between student and friends.

2. Factor related negatively with life goal of upper secondary Students, Patumwan Demonstration School, Srinakharinwirot University at the .05 level of statistical significance was (X3) mental health.

3. Factor not related negatively with life goal of upper secondary students, Patumwan Demonstration School, Srinakharinwirot University was attitude towards studying in higher educational level.

Keyword: Life Goal, Upper Secondary Student

บทนำ

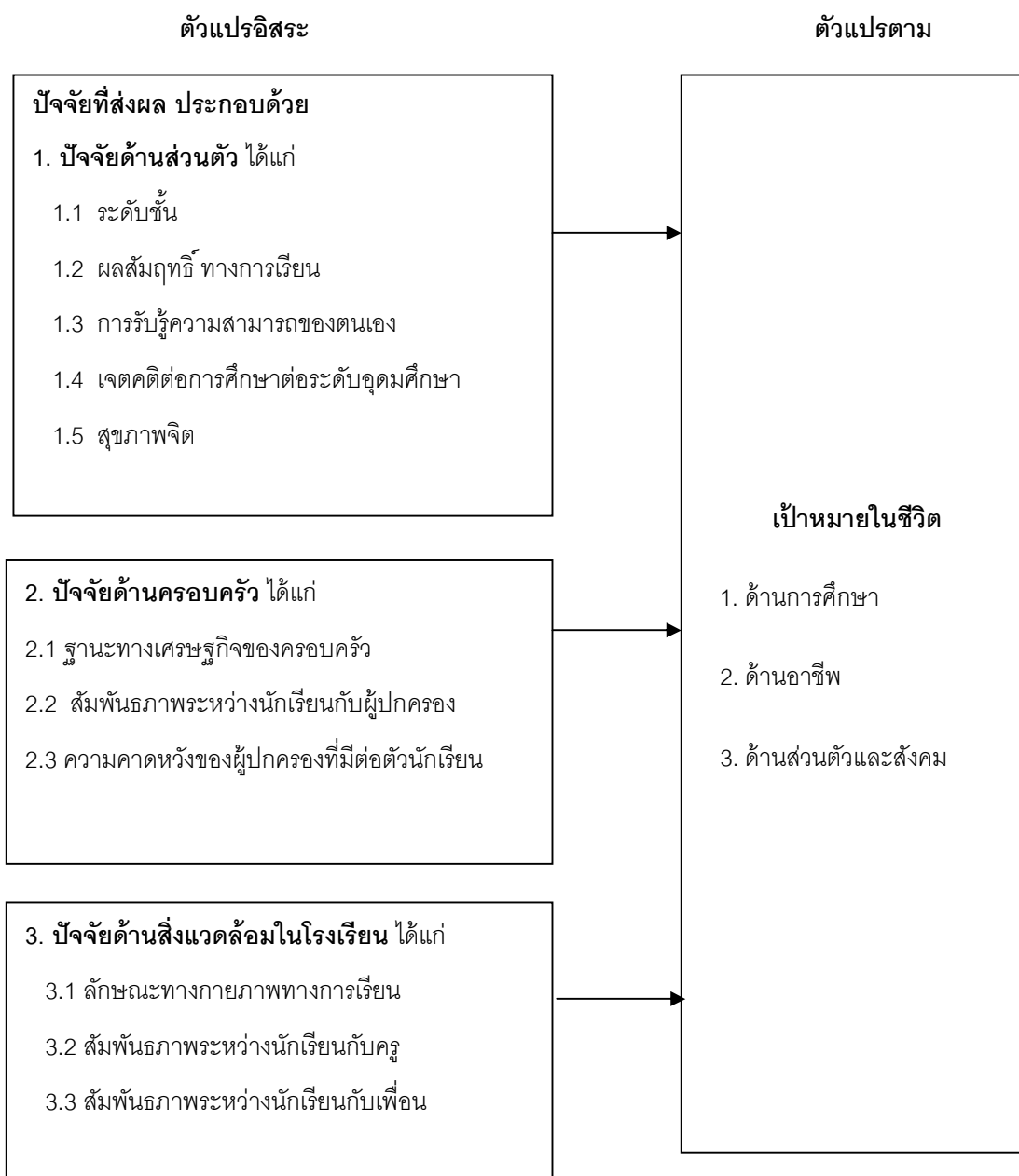
วัยรุ่นเป็นวัยที่มีความเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาเนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่เชื่อมต่อระหว่างวัยเด็กกับผู้ใหญ่ และอยู่ในช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงมากที่สุด ดังที่ อีริคสัน (สุรางค์ ใควตระกูล, 2548 : 42-43 : อ้างอิงจาก Erik H. Erikson : 1968) ได้อธิบายในทฤษฎีจิตสังคมของอีริคสันว่า วัยรุ่นช่วงอายุ 12 – 18 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาจะพัฒนาขึ้นความเป็นเอกลักษณ์กับความสับสนในบทบาทพระยะนี้วัยรุ่นควรจะหาเอกลักษณ์ของตนเองได้ รู้ว่าตนเองคือใคร ต้องการอะไรในชีวิต ประกอบกับการพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ทำให้เด็กวัยรุ่นเริ่มคิดแบบผู้ใหญ่ ตั้งคำถามกับตัวเองว่าถ้าโตเป็นผู้ใหญ่แล้วจะประกอบอาชีพอะไร ต้องการทราบว่าคุณลักษณะต่าง ๆ ที่ประสบมาตั้งแต่วัยเด็ก จะช่วยให้เรียนหรือประกอบอาชีพที่เขาปรารถนาได้หรือไม่ ข้อสำคัญที่สุดเด็กวัยนี้ควรจะมีความรู้เกี่ยวกับตนเองได้ (Ego Identity) เพื่อที่จะได้มีความมั่นใจในตนเองและรู้ว่าตนพร้อมที่จะก้าวไปสู่อนาคตของผู้ใหญ่ เตรียมอาชีพที่จะทำในอนาคต แต่หากเด็กไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไรจะสับสนในบทบาท (Role Confusion) มักจะเลียนแบบผู้อื่น ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เข้ากับกลุ่มเด็กเกเรได้ สอดคล้องกับ พรฤทธิ์ ชูทัษย์ เจนจิต (2545 : 53-57, 115) ที่กล่าวว่าหากวัยรุ่นมีพัฒนาการขึ้นความเป็นเอกลักษณ์กับความสับสนในบทบาทได้อย่างเหมาะสม จะสามารถเลือกวิชาเรียนหรือสายการเรียนต่อได้ตรงกับความสนใจและความต้องการของตนเอง มีเป้าหมายในอนาคต เมื่อต้องประสบปัญหา ก็จะสามารถหาจุดยืนของตนเองได้ เพราะรู้ถึงความสามารถ เป้าหมาย และความต้องการของตนเอง แต่สำหรับวัยรุ่นที่มีพัฒนาการไม่เหมาะสมค้นหาตัวเองไม่พบ ก็จะทำให้เกิดความสับสน อาจรับบทบาทของคนอื่น ๆ ในสังคมมาเป็นของตน ซึ่งไม่สอดคล้องกับตนเอง เมื่อต้องเลือกวิชาเรียนหรือสายการเรียน จะเลือกไม่ถูก เพราะไม่รู้ว่าจะต้องทำอะไร จึงมักเลือกตามเพื่อน หรือเลือกตามผู้ปกครองไม่มีจุดยืนของตนเอง เกิดความสับสนในบทบาททางเพศและอาชีพ ซึ่งควรควรจัด

ประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กช่วงอายุ 12 – 18 ปี โดยกระตุ้นให้เด็กรู้จักการตั้งเป้าหมาย ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนที่กำลังหาเอกลักษณ์ของตนเองเพราะถ้าเด็กสามารถหาเอกลักษณ์ได้เขาจะมีเป้าหมายที่แน่ชัดจึงกล่าวได้ว่า การค้นพบว่าตัวเองชอบอะไร ต้องการอะไร เป็นจุดสำคัญที่จะเริ่มต้นกำหนดเป้าหมายของชีวิตได้

ธีระชน พลโยธา (2549 : 24 -25) สรุปว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในการเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และเลือกเรียนสาขาวิชาที่เขาคิดว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาไปประกอบอาชีพที่จะสามารถหารายได้ที่ดีให้แก่ตนเอง มากกว่าจะคำนึงถึงความเหมาะสมกับทักษะ ความสามารถที่แท้จริงของตนเองที่สอดคล้องกับทักษะเฉพาะของอาชีพที่สนใจ หรือความเหมาะสมกับอาชีพที่จะทำให้เขามีความสุขในชีวิตการงานได้ ดังนั้นอาจทำให้เกิดปัญหาตามมาบ้างซึ่งส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โดย นวลศิริ เปาโรหิตย์ (2533, 1) กล่าวว่า ชีวิตที่ประสบความสำเร็จมักเป็นชีวิตที่มีการวางแผนเพราะสิ่งที่บุคคลได้กระทำไปในปัจจุบันล้วนมีผลต่ออนาคตของชีวิตเขาทั้งสิ้น

ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 600 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 234 คน ที่ได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับชั้นเป็นชั้นภูมิ และใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน

ตัวแปรตาม ได้แก่ เป้าหมายในชีวิต ด้านการศึกษา ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิต ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและสร้างแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง เจตคติต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และแบบสอบถาม

เป้าหมายในชีวิต มีข้อคำถามทั้งสิ้น จำนวน 104 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.782

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) (Likert, 1932, pp.1-55)

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยจะดำเนินการเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ตามลำดับต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ แสนสา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณาภรณ์ รัศมีมาเรีย โดยตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จำนวน 50 คน ที่มิใช่กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นจึงนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test โดยเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามการวิจัย ปรากฏว่ามีค่า t ของแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.879 - 6.942

2.2 แบบสอบถามเจตคติต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิด

มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 22 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.045 – 5.140

2.3 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 31 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.046 – 6.065

2.4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.992 – 8.074

2.5 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพทางการเรียน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.173 – 7.833

2.6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.699 – 7.157

2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.136 – 9.529

2.8 แบบสอบถามเป้าหมายในชีวิตลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 43 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.133 – 9.238

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค

(Cronbach) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.782

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t -test

2.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิจัย

ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน

ตัวแปร	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	Y
X1	1	.053	-.035	.149 *	.102	.266 **	.150 *	.370 **	.423 **
X2		1	.075	-.009	.080	-.020	-.020	.118	.040
X3			1	-.217 **	-.031	-.203 **	-.034	-.028	-.152 *
X4				1	.083	.062	.261 **	.323 **	.374 **
X5					1	.151 *	.109	.278 **	.236 **
X6						1	.328 **	.239 **	.258 **
X7							1	.340 **	.334 **
X8								1	.601 **
Y									1

* $p \leq .05$ ** $p \leq .01$

จากตารางพบว่า กลุ่มของตัวแปรมีความสัมพันธ์กันดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน (X) มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (Y) จำแนกปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อยู่ มีค่าอยู่ระหว่าง .236 ถึง .601 โดยที่ตัวปัจจัยด้านส่วนตัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน (X) ได้แก่ (X1) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (X4) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X5) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X6) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (Y)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบ กับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ (X3) คัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (Y) มี 1 ปัจจัย (X2) เจตคติต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า : กลุ่มของตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ภายในระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน (X) มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (Y) จำแนกปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .236 ถึง .601 โดยที่ตัวปัจจัยด้านส่วนตัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน (X) ได้แก่ (X1) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (X4) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X5) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X6) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทาง บวกกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (Y)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (Y) อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ปัจจัยได้แก่ (X3) แบบคัดกรองสุขภาพจิต Thai GHQ 60 หัวข้อ นักเรียนตื่นเช้ากว่าปกติและหลับต่อไม่ได้ (เนื่องจากกลัวมาโรงเรียนสายไม่ทันเข้าแถว เคารพธงชาติ สวดมนต์ และทำกิจกรรม หากสายเกินจะถูกตัดคะแนนความประพฤติ)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (Y) มี 1 ปัจจัย (X2) เจตคติต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา อาจเป็นเพราะนักเรียนเข้าใจว่าเป็นเรื่องของอนาคต

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีดังนี้

1.1 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง .236 ถึง .601 โดยที่ตัวปัจจัยด้านส่วนตัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน (X) ได้แก่ (X1) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (X4) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (X5) ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียน (X6) ลักษณะทางกายภาพทางการเรียน (X7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (X8) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (Y)

1.1.1 การรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในชีวิตนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองมาก มีเป้าหมายในชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองมากจะสามารถรับรู้และเข้าใจตนเอง สามารถวางแผนได้ว่าควรที่จะเลือกเรียนด้านใดที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองมากที่สุด รวมทั้งสามารถประเมินความสามารถของตนเองในการกระทำสิ่งต่าง ๆ และสามารถตัดสินใจกระทำสิ่งนั้นให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดได้มีความเชื่อว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวใด ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นผลมาจากการกระทำของตัวนักเรียนเอง มีความมั่นใจในความสามารถของตนเองว่าสามารถเรียนได้ดีเพียงใด และคาดหวังในผลลัพธ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นภายหลังการกระทำนั้น ดังที่ อีวานส์ (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2541, 58; อ้างอิงจาก Evans.1989) กล่าวว่า การรับรู้ในความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลนั้นรู้สึกว่าคุณมีความสามารถ และมีความเชื่อมั่นที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มีความอดทน อุตสาหะ ไม่ท้อถอย และจะประสบความสำเร็จในที่สุด และสอดคล้องกับ ภัทรภรณ์ สังข์ทอง (2550, น.113 – 116) ที่กล่าวว่า การเชื่อว่าตนมีความสามารถที่จะเรียน แม้ว่าการเรียนนั้นจะมีความยากหรืออุปสรรคต่าง ๆ แต่เมื่อมั่นใจว่าตนจะสามารถกระทำพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนได้ ก็จะพยายามจนบรรลุผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จะเห็นได้ว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นตัวแปรสำคัญในการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมของบุคคล เพราะบุคคลเลือกที่จะแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา ถ้าเขาเชื่อว่าตนมีความสามารถเพียงพอที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น (Bandura, 1986, pp.393 – 395) การรับรู้ความสามารถของตนเองจึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียน และเป็นตัวกำหนดประสิทธิผลในการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียน เมื่อนักเรียนมีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง นักเรียนจะใช้ความสามารถของตนเองและพยายามทำให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้โดยการวางแผน จัดการ ควบคุม และใช้วิธีการต่าง ๆ ปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายในชีวิตตามที่วางแผนไว้ได้

1.1.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับผู้ปกครอง มีเป้าหมาย ในชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองนั้น นักเรียนรู้สึกได้รับความรัก การดูแลเอาใจใส่ และอบรมสั่งสอนมาอย่างดีในครอบครัว มีความรู้สึกอบอุ่นปลอดภัย มั่นใจในตนเองถึงความสัมพันธ์กับคนอื่นในบ้าน รวมถึงการที่ผู้ปกครองให้คำแนะนำ ทั้งด้านส่วนตัวและการเรียน ทำให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียนรู้ ตั้งใจและไม่ท้อถอยเมื่อพบอุปสรรคในชีวิต ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ ภัทรสิรินธ์ เสวตไยอาราม (2549, น. 67 – 77) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียน

ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพูลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพูลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการวิจัยของ ไชมอนด์ (Symond, 1973, pp.283 – 285) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของพ่อแม่ที่แสดงถึงการยอมรับบุตรเปรียบเทียบกับการปฏิเสธบุตร ผลการวิจัยพบว่า บุตรที่พ่อแม่ยอมรับจะเป็นผู้ที่เพื่อนผู้ยอมรับเป็นอย่างดีชอบเข้าสังคม สนใจ การงาน มองโลกในแง่ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีมโนคติเกี่ยวกับตนเองคือรู้สึกว่าคุณค่า มีความอบอุ่นและปลอดภัย

1.1.3 ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับความคาดหวังจากผู้ปกครองมาก มีเป้าหมายในชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่ได้รับความคาดหวังจากผู้ปกครองมากนั้น นักเรียนรับรู้ว่าการให้เรียนต่อในระดับที่สูง ๆ ตรงกับความ สามารถ ความถนัดและความสนใจของนักเรียน ต้องการให้นักเรียนประกอบอาชีพสุจริตมีโอกาสก้าวหน้าสูง เพราะต้องการให้นักเรียนมีอนาคตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิตจึงตั้งความคาดหวังไว้ให้นักเรียนสูงเมื่อผู้ปกครองตั้งเป้าหมาย ทั้งด้านศึกษา ด้านการประกอบอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม ให้นักเรียน และต้องการให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงส่งผลให้นักเรียนวางแผนการดำเนินการเพื่อเป้าหมายในชีวิตในอนาคต มีความมานะพยายามให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในปัจจุบันที่ดี รวมทั้งได้รับการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป เพื่อให้มีความก้าวหน้าในชีวิต และประสบความสำเร็จตามความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยผู้ปกครองจะพยายามถ่ายทอดความเชื่อและค่านิยมทางการศึกษาไปสู่ลูก เนื่องจากผู้ปกครองเห็นความจำเป็นในสภาวะ

ปัจจุบันที่มีการแข่งขันในสังคมมาก ดังนั้นนักเรียนที่มีความพร้อมมากกว่าก็ย่อมมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แอนเดอร์สัน (Anderson, 1995, pp.15 -33) ที่ได้ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดูโดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวังและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มอร์ริวและวิลสัน (วิลโลวธรณ วิทยาธรรมรัช, 2543, น.103 – 107; อ้างอิงจาก Morrow & Wilson. 1961) ที่ศึกษาการรับรู้และการยอมรับความคาดหวังของบิดามารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังจะมีอิทธิพล ต่อลูก เมื่อลูกยอมรับในค่านิยมและเป้าหมายที่บิดามารดาตั้งไว้และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ วิลโลวธรณ วิทยาธรรมรัช (2543, น.103-118) ที่ศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า เมื่อนักเรียนรับรู้ความคาดหวังจากบิดามารดานักเรียนมีความรู้สึกอยู่ในระดับดีทั้งนี้เพราะนักเรียนรับรู้ว่บิดามารดาต้องการให้เรียนต่อสูง ๆ เพื่อเป็นรากฐานความก้าวหน้าในงานและความสำเร็จในชีวิตเป็นความคาดหวังในทางที่ดีและไม่สูงมากเกินไป ตรงตามความถนัดความสามารถและความสนใจเพื่อให้นักเรียนสามารถปฏิบัติตามได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541, น. 116 – 117) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีความคาดหวังกับพฤติกรรมการเรียนจะตั้งเป้าหมายไว้สำหรับนักเรียน และต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จ โดยทำความเข้าใจ สนใจการเรียนมีเวลาดูแลเอาใจใส่ด้านการเรียน ให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ สนับสนุนส่งเสริมเป็นแรงกระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมเรียนที่ดี

1.1.4 ลักษณะทางกายภาพ

ทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ศึกษาในโรงเรียนที่มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี มีเป้าหมายในชีวิตดี ทั้งนี้เพราะลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดี ได้แก่ มีขนาดห้องเรียนที่เหมาะสม มีความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อย มีอากาศถ่ายเทมีแสงสว่างพอเหมาะปราศจากเสียงและกลิ่นรบกวน มีความพร้อมของสื่ออุปกรณ์การเรียน ทั้งความทันสมัยและคุณภาพการใช้งาน สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน นอกจากนี้การมีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดียังเป็น การสร้างบรรยากาศ จูงใจให้นักเรียนตั้งใจเรียน กระตือรือร้นในการเรียน อยากเรียนรู้ และไม่เบื่อหน่ายการเรียน ดังที่ สุพิชญา ธีระกุล และคนอื่น ๆ (2524, น. 182-187) ได้กล่าวถึงลักษณะกายภาพด้านการเรียน อาทิ สื่อ อุปกรณ์การเรียน ห้องปฏิบัติการการเรียน และปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความพร้อมจะเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทรีสินธุ์ เสวตไอยาราม (2549, น.67-77) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัย พบว่า ลักษณะทางกายภาพทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนที่เหมาะสมของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนพุลเจริญวิทยาคม อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

1.1.5 สัมพันธภาพระหว่าง

นักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่าง

นักเรียนกับครูดี มีเป้าหมายในชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพดีกับครู ได้รับการยอมรับจากครู จะตั้งใจเรียน เชื่อฟังคำสั่งสอนของครู ชักถามครูเมื่อมีข้อสงสัยทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัว และการที่ครูตั้งใจอบรมสั่งสอน ให้ความรักความห่วงใย ให้คำปรึกษาและชี้แนะนักเรียนในการดำเนินชีวิต ทำให้นักเรียนสามารถเรียนได้ประสบความสำเร็จ ไม่ท้อถอย พัฒนาตนเองไปในทิศทางที่พึงประสงค์ รู้สึกว่าตนมีคุณค่า สามารถช่วยเหลือตนเองและพร้อมที่จะช่วยเหลือผู้อื่นส่งผลให้นักเรียนสามารถคิดวางแผนเพื่อกำหนดเป้าหมายในชีวิตได้อย่างเหมาะสม ดังที่ พรภณี ชูชัย (2532, น.361) กล่าวว่า การที่ครูมีความเมตตากรุณาเห็นอกเห็นใจนักเรียน สนใจนักเรียน อย่างสม่ำเสมอมีความยุติธรรมตลอดจนมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียนทำให้นักเรียนรักที่จะเรียน และส่งผลให้นักเรียนประสบผล สำเร็จในการเรียนด้วย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ เนตรชนก พุ่มพวง (2546, น.730 – 84) เนตรชนก พุ่มพวง (2546, น.73-84) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้วอำเภอบางพลีจังหวัดสมุทรปราการ และสอดคล้องกับการวิจัยของ ณัฏฐา จันทร์พอง. (2549, น.104-121) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวด้านการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนมัธยมประชานิเวศน์ เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.1.6 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในชีวิต

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนมีเป้าหมายในชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนมีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันห่วงใยไว้วางใจกัน รู้จักและเข้าใจตนเอง ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล รู้จักการให้และการรับ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เมื่อมีปัญหาต่าง ๆ ก็มีเพื่อนให้กำลังใจและให้คำปรึกษา มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนเป้าหมายในชีวิตร่วมกันกับเพื่อน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ สุใจ ตั้งทรงธรรม (2532, น.75) ที่ศึกษาการคบเพื่อนผู้ให้ความช่วยเหลือในกลุ่มเพื่อเพิ่มความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า หลังจากการทดลองนักเรียนที่ได้รับการได้รับความช่วยเหลือในกลุ่มมีความภาคภูมิใจในตนเองสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับความช่วยเหลืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ปัจจัย ได้แก่ แบบคัดกรองสุขภาพจิต แสดงว่า นักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีจะมีเป้าหมายในชีวิตดี ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่มีสุขภาพจิตดีจะมีความสมบูรณ์ทางด้านจิตใจ สามารถปรับตัวและมีความพร้อมในการดำรงชีวิตด้านต่าง ๆ อย่างมีความสุข และตามสภาพความเป็นจริงของตนเองสามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ เมื่อนักเรียนรู้สึกว่าคุณภาพชีวิตประจำวันได้ประสบความสำเร็จ ดังที่ กรมสุขภาพจิต (2532, น.1) ได้ให้ความหมายสุขภาพจิตไว้ว่า คือ สภาพความสมบูรณ์ของจิตใจ สภาพของจิตใจจะมีความสมบูรณ์เพียงใดดูได้จากสมรรถภาพของจิตใจซึ่งได้แก่ความสามารถในเรื่องการผูกมิตรและคงความเป็นมิตร การแก้ปัญหาและปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ การทำใจให้ยอมรับสิ่งที่อยากเป็นเท่าที่ได้เป็นอยู่จริงได้ด้วยความปลอดภัย ผลการวิจัยนี้สอดคล้อง

กับการวิจัยของ ญักฐนิช พงษ์สุวรรณ (2547, น. 53 -62) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความมุ่งมั่นในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุนารวีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า สุขภาพจิตมีความสัมพันธ์ทางลบต่อความมุ่งมั่นในชีวิตของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุนารวีวิทยา จังหวัดนครราชสีมา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีสุขภาพจิตดี จะมีการวางแผน การตั้งเป้าหมายในชีวิต

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายในชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน มี 1 ปัจจัย คือ เจตคติต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา ด้านความคิดระดับมากได้แก่ การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการทำให้เกิดความเจริญก้าวหน้า สนับสนุนให้นักเรียนมีความเป็นผู้นำมากขึ้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ช่วยให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้มีประโยชน์ต่อการทำงานกับผู้อื่น และช่วยให้นักเรียนรู้จักการวางแผนการทำงานมากขึ้น ด้านความรู้สึกระดับน้อยได้แก่ นักเรียนรู้สึกเฉย ๆ ต่อการศึกษาระดับ อุดมศึกษา ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ระดับน้อย ได้แก่ นักเรียนตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่จะได้เรียนต่อในระดับอุดมศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้บริหาร ครู อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรส่งเสริมปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ซึ่งมีความสัมพันธ์กับเป้าหมายในชีวิตเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ช่วยให้ประสบความสำเร็จในชีวิต

2. ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือ ดูแลเอาใจใส่ บุตรหลานในด้านการศึกษา แนวทางการประกอบอาชีพ การใช้ทักษะชีวิตอย่างใกล้ชิด เพื่อให้นักเรียนเป็นคนดี คนเก่งและ มีความสุข

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน งานวิจัยครั้งต่อไป ควรทำวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อเป้าหมายในชีวิตด้านอาชีพของนิสิต นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

บรรณานุกรม

- กมลพรรณ จันทร์พยอม. (2550). *สภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน และบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของนักเรียน วัยรุ่น*. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กาญจนา โรจนอาภา. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- จักรินทร์ พริ้งทองฟู. (2546). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนกระทรวงศึกษาธิการ*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จินตนา อินทร์ไทย. (2525). *ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปรินญาณินพนธ์มหาบัณฑิต ภาควิจิตวิทยา. กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวลี ดวงแก้ว และคณะ. (2549). *การวิจัยและพัฒนาพลังปัญญาของเยาวชนไทยโดยผ่านสถาบันครอบครัว*. โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชูลีพร เหง้าพรหมมินทร์. (2546). *การศึกษาและพัฒนามนุษยสัมพันธ์กับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชมนุช บุญสิทธิ์. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกุนนทีรุทธารามวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชวนชัย เชื้อสาธุชน. (2522). *ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในจังหวัดชลบุรี*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดือนเพ็ญ ทองน่วม. (2546, มิถุนายน). *การรับรู้ความสามารถแห่งตน เป้าหมายการศึกษา และการเรียนรู้โดยการกำกับตนเอง*. *วารสาร สอว. ประเทศไทย*. 6(1) : 92 – 106.
- ทรรศนีย์ วราห์คำ. (2554). *การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียน วัดจันทร์ประดิษฐาราม สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2547). *การวิจัยทางจิตวิทยาการแนะแนว ภารกิจเอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ*. ลำดับที่ 125 ISBN 974 – 451 – 066 – 8
- พัฒนา พลอยประไพ. (2541). *การกำหนดเป้าหมายและการกำกับตนเองกับการประสบความสำเร็จในการสอบเข้าศึกษาต่อในคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2545). *สุขวิทยาจิตและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- วิไลวรรณ วิทยาธรรมรัช. (2543). *การศึกษาความคาดหวังของบิดามารดาต่อพฤติกรรมของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สวาท ไชยราช. (2548). *สุขภาพจิตของนักเรียนมัธยมศึกษาในสหวิทยาเขตจตุรชดา จังหวัดร้อยเอ็ด*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สุรางค์ ใควตระกูล. (2548). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมราวดี ณ อุบล. (2544). *สุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่นที่มีลักษณะครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูและสัมพันธภาพในครอบครัวต่างกัน*. วิทยานิพนธ์ วท.ม.(จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- อดิเทพ ศรีสุอารักษ์. (2545). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิจิตรวิทยาเขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Allport, Gordon W. (1974). *Attitude reading in attitude theory and measurement*. edited by martin fishbein. New York: John Wiley and Sons.
- Anderson, MJ. (1995). *Effects of classroom social climate on individual learning american education research journal*. 7(1), 15 – 33.
- Bandura, A. (1986). *Social foundations of thought and action: a social cognitive theory*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Rouillard, Larrie A. (1995). *Goals and goal setting : planning to succeed*. London: Kogan Page.
- Woog Robert E. ; & Locke Edwin A.(1987). *The relation of self-efficacy and grade goals to academic performance*. Educational and Psychological Measurement. 47: 1013-1024.